

Vakosuonpuiston 8540 linnustokartoitus

1.9.2021

WSP Projekti 315741

Donna ID 5 681 991

Sara Caetano

Sisällysluettelo

1	Johdanto.....	3
2	Alueen yleiskuvaus.....	3
3	Lähtötiedot.....	4
3.1	Tiira-tietokannan havainnot.....	5
4	Selvitys.....	6
5	Tulokset.....	7
5.1	Yleiskuvaus.....	7
5.2	Huomionarvoiset lintulajit.....	13
5.3	Linnustollisesti arvokkaat alueet.....	15
6	Johtopäätökset.....	17
7	Viittaukset.....	18
8	Liitteet.....	19

1 Johdanto

Tampereen Vakosuonpuistoon laadittiin pesimälinnustoseselvitys touko-kesäkuussa 2021. Selvityksen tavoitteena oli päivittää ja lisätä tietoja alueen lintulajistosta. Selvitys tehtiin Vakosuonpuiston asemakaava-alueen 8540 toteuttamisen tueksi. Selvityksen maastotyöt on toteuttanut luontokartoittaja (eat) Turo Tuomikoski, ja raportoinnista vastasivat Turo Tuomikoski ja biologi (FM) Sara Caetano.

2 Alueen yleiskuvaus

Vakosuonpuiston asemakaava-alue on n. 5,3 ha kokoinen alue Tampereen ja Ylöjärven rajalla. Se on pääasiassa vanhaa pensoittuvaa peltoa, mutta asemakaava-alueen eteläosassa on myös kapea sekametsä ja Ryydynojan kosteikkoa (Kuva 1). Idässä ja lännessä selvitysalue rajautuu Ryydynojan ja Vihattulan omakotitaloalueisiin. Vakosuonpuiston asemakaava on etenemässä luonnosvaiheeseen vuoden 2021 aikana.

Kuva 1. Vakosuonpuiston asemakaava-alueen 8540 rajaus kartalla esitettyä (sininen rajaus).

Koska Vakosuonpuisto on melko pieni alue, kartoitettiin samalla asemakaava-alueen ympäristön muita linnuston kannalta mielenkiintoisiksi arvioituja alueita. Näitä olivat Ryydynojan kosteikko kokonaisuudessaan, avomaa kosteikon ja Paasikiventiehen rajoittuvan varikkoalueen välissä, metsäkaistale kosteikon ja Ryydynojankadun asutusalueen väliltä, sekä Isosuonpuiston lampi ympäristöineen (Kuva 2).

Kuva 2. Toteutuneen selvitysalueen rajaus kartalla esitettynä.

3 Lähtötiedot

Laji.fi -portaalin ja Tampereen karttapalvelu Oskarin perusteella Vakosuonpuistosta ei ole aiempia uhanalaisten tai silmälläpidettävien lintulajien havaintoja (tarkistettu 9.7.2021). Vakosuonpuiston alueelle tehdyssä aiemmassa luontoselvityksessä havaittiin keskimääräistä tiheimmin lintuja, etenkin pensaikkomaiden ja viitojen lintulajistoa (Korte 2014). Näistä

uhanalaisia tai silmälläpidettäviä olivat punavarpuunen (NT), viherpeippo (EN) ja pensaskerttu (NT). Alue arvioitiin yölaulajille soveltuvaksi elinympäristöksi.

Laji.fi -portaalin mukaan Vakosuon eteläpuolisella avomaalla on vuonna 2015 havaittu valkoselkätikka (VU; EU:n lintudirektiivin I-liitteen laji), ja Isosuonpuiston lammikossa on vuonna 2020 havaittu nokikana (EN). Valkoselkätikkahavainnot ovat loka-marraskuulta, joten ne eivät viittaa pesintään.

Selvitysalueella ei ole kansainvälisesti, kansallisesti tai maakunnallisesti arvokkaiksi arvioituja lintualueita. Viiden kilometrin säteellä ei ole kansainvälisesti tärkeitä tai Suomen tärkeitä lintualueita (IBA- ja FINIBA-kohteet). Noin 2,5 km päässä on maakunnallisesti tärkeä Näsiselkä-Siilinkarin lintualue, joka on muuttavien vesi- ja kahlaajalintujen tärkeä levähdyspaikka (PILY 2014).

3.1 Tiira-tietokannan havainnot

Selvitysalueelta tilattiin Tiira-tietokannan lintuhavainnot edeltävän kymmenen vuoden ajalta (Liite 2). Vakosuonpuiston alueelta havaintoja ei ollut kerätty ollenkaan, käytännössä kaikki havainnot olivat Ryydynojan kosteikolta ja avomaalta. Havaintojen perusteella selvitysalueella on esiintynyt seuraavia huomioarvoisia lintulajeja:

Pikkutylistä (NT) on avomaalla ja kosteikolla runsaasti havaintoja, ja sitä on tavattu myös soitimella ja reviiiriä vartioimassa. Myös lirosta (NT) on joitakin havaintoja.

Västäräkistä (NT), pajusirkusta (VU) ja pensaskertusta (NT) on tehty paljon havaintoja avomaan ja varikon alueella, pensaskerttua on havaittu myös kosteikolla. Pensastaskua (VU) on toisinaan havaittu avomaalla muuttoaikaan.

Punavarpuunen (NT) ja pikkulepinkäinen (EU:n lintudirektiivin I-liitteen laji) ovat vierailleet avomaalla ja kosteikolla satunnaisesti. Alue on molempien lajien elinympäristöksi soveltuvaa pensaikkoista avomaata, mutta pikkulepinkäishavainnot ovat tulkittavissa muutonaikaisiksi. Myös närhi (NT) vieraillee toisinaan avomaalla ja kosteikolla. Syksyisin on havaittu myös hömötiaista (EN).

Vaikka avomaa ei olekaan tikkalajien pesimäympäristöä, niitä on siellä havaittu jonkin verran. Pohjantikkaa (EU:n lintudirektiivin I-liitteen laji) on esiintynyt avomaan alueella vuosina 2014-2016, ja valkoselkätikkaa (VU ja EU:n lintudirektiivin I-liitteen laji) vuosina 2015 ja 2016. Palokärjestä (EU:n lintudirektiivin I-liitteen laji) on vuoteen 2018 saakka tehty lukuisia havaintoja. Havainnot ovat pääasiassa syksyisiä ja talvisia havaintoja avomaalla varastoiduilta tukkikasoilta. Ainakin neljä valkoselkätikkayksilöä havaittiin kuitenkin maaliskuussa 2016 alueella varastoiduilla tukkipinoilla ruokailemassa. Tämä liittyyneen syksyn 2015 suureen

valkoselkätikkavaellukseen, jonka jälkeen valkoselkätikkoja nähtiin runsaasti myös läntisessä Suomessa.

Lisäksi avomaalla kosteikon ja varikon välissä pysähtyy säännöllisesti muuttavia taivaanvuohia (NT), ja lähes vuosittain samalla alueella käy haarapääskyjä (VU) ja räystäspääskyjä (EN) ruokailemassa. Vuonna 2020 siellä havaittiin ruskosuohaukka (EU:n lintudirektiivin I-liitteen laji) saalistamassa, ja kanahaukka (NT) saalistaa alueella säännöllisesti.

Nokikanan (EN) poikue on havaittu Isosuonpuiston lammella vuosina 2014, 2015 ja 2016.

Tässä ei lueteltu niitä uhanalaisia, silmälläpidettäviä, tai EU:n lintudirektiivin I-liitteen lajeja, joista on selvitysalueella vain satunnaisia ja vanhoja havaintoja.

Muita alueella pesimäaikaan yleisiä lajeja ovat Tiira-tietokannan havaintojen perusteella avomaiden, pensaikkojen ja kosteikkojen lajit kivitasku, luhtakerkkunen, pensassirkkalintu, viitakerkkunen ja tikli. Satakieli todennäköisesti pesii reunusmetsissä. Isolepinkäinen vaikuttaa talvehtivan alueella säännöllisesti ja pyrstötiainen, tilhi, urpiainen ja sinitäinen vierailevat toisinaan syksyllä ja talvella. Avomaan talventörröttäjien siemenvarastot voivat tarjota niille hyvin talviravintoa. Lisäksi alueella pysähtyy monia muuttavia pikkulintuja, kuten peukaloinen, rautiainen ja punarinta. Varpushaukka ja tuulihaukka saalistavat toisinaan avomaalla.

4 Selvitys

Linnusto laskettiin kartoitusmenetelmällä soveltaen maalintujen kartoituslaskentaohjeita (Koskimies & Väisänen 1988). Kartoituksessa keskityttiin Vakosuonpuiston ympäristöön ja Isosuonpuiston lampeen jotka oli etukäteen arvioitu arvokkaimmiksi linnustoltaan. Jokaisella kartoituskerroilla kartoitettiin koko selvitysalue. Erytistä huomiota kiinnitettiin uhanalaisien, silmälläpidettävien, ja EU:n lintudirektiivin liitteen I lajien esiintymiseen.

Linnustaselvityksen tavoitteena oli saada kuva alueen linnuston nykytilasta. Maankäytön suunnittelun tueksi haluttiin tuottaa tietoa etenkin suojelullisesti arvokkaiden lajien esiintymisestä, sekä linnustollisesti arvokkaimpien alueiden sijoittumisesta suunnittelualueen sisällä.

Alueeseen tutustuttiin maastossa 10.5. Tämän jälkeen selvitysalueelle tehtiin kaksi linnustokartoitusta aamulla. Ensimmäisellä kartoituskerralla 29.5. lämpötila oli vielä viileä (+5 - +10 °C), ja taivas täysin pilvetön. Toisella kartoituskerralla 7.6. lämpötila oli noussut +11 - +20 °C:een, ja taivas oli edelleen täysin pilvetön. Kartoituksia jatkettiin kahdella yöaikaan toteutetulla yölaulajakartoituksella. Näistä ensimmäisellä 10.6. lämpötila oli edelleen korkea, +20 - +17 °C, mutta taivas oli lähes kokonaan pilvessä. Viimeisellä kartoituskerralla 18.6.

lämpötila oli laskenut +14 - +13 °C:een, ja taivas oli jälleen lähes pilvetön. Kaikilla kartoituskerroilla tuulennopeus oli 1-4 m/s. Kartoitusolosuhteet on kuvattu taulukossa 1.

Taulukko 1. Kartoituspäivät ja säätila. Pilvisyys on ilmoitettu asteikolla 1/8 – 8/8, jossa 1/8 on täysin pilvetön ja 8/8 täysin pilvinen.

Päivämäärä	Kellonaika	Lämpötila	Pilvisyys	Tuuli
29.5.	4:30-8:30	+5 - +10 °C	0/8	3-4 m/s N
7.6.	4:30-8:30	+11 - +20 °C	0/8	1-2 m/s N
10.6.	22:15-02:15	+20 - +17 °C	4/8 – 7/8	2 m/s S
18.6.	01:00-05:00	+14 - +13 °C	0/8 – 1/8	4-3 m/s S

5 Tulokset

5.1 Yleiskuvaus

Selvityksessä havaittiin 36 lintulajia, joista 25 todennäköisesti pesii selvitysalueella tai sen välittömässä läheisyydessä. Useimmat selvityksessä havaituista lajeista ovat Keski-Suomessa yleisiä avomaiden, metsien ja kulttuuriympäristöjen lajeja. Alueella havaittiin neljä uhanalaista ja kuusi silmälläpidettävää lintulajia. EU:n lintudirektiivin liitteen I lajeja tai Suomen kansainvälisiä vastuulajeja ei alueella havaittu.

Kuva 3. Vakosuonpuisto

Vakosuonpuisto on pensoittuvaa vanhaa peltoa, jolla kasvaa etenkin pajua ja pieni koivuryhmä (Kuva 3). Vakosuonpuiston alueella tavattiin kulttuuriympäristöissä yleisiä lajeja talitiaista, pajulintua, tikliä, räkättirastasta, mustarastasta, punakylkirastasta, ja harvinaistunutta kulttuuriympäristöjen lajia viherpeippoa. Satunnaisesti alueella tavattiin myös metsälajit pikkutikka ja närhi. Erityisesti kosteilla niityillä viihtyviä lajeja olivat pensaskerttu sekä yölaulajat viitakerttunen ja pensassirkkalintu. Laulavia viitakerttukoiraia oli ainakin 2-3, parhaana aamuna vielä useampi. Pensaskerttukoiraia oli 2-3. Pensassirkkalintuja havaittiin vain yksi, mutta se kuultiin laulamassa joka kartoituskerralla. Vanhaa peltoa ympäröivillä pihoilla havaittiin kirjosioppoa, peippoa, talitiaista, punarintaa ja viherpeippoa.

Kuva 4. Vakosuonpuiston ja Ryydynojan kosteikon välinen metsä

Vakosuonpuiston ja Ryydynojan kosteikon välissä on kapea lehtipuuvaltainen metsikkö, jossa kasvaa muutama kookas haapa, koivua, sekä esimerkiksi pihlajan- ja kuusentaimia (Kuva 4). Metsikkö jatkuu länteen yksilajisena männikkönä. Alueella todennäköisesti pesivät yhden parin voimin mustarastas, punakylkirastas, mustapääkerttu ja punarinta. Räkättirastaspereja havaittiin ainakin viisi. Lisäksi alueella tavattiin yleisiä metsien lajeja kuten talitiainen, pajulintu, lehtokerttu, peippo ja satakieli, sekä metsää halkovasta ojasta sinisorsa.

Kuva 5. Ryydynojan kosteikko

Ryydynojan kosteikko on aluetta Ryydynojan pohjoispäässä, jossa kapea oja levenee laakeammaksi kosteikoksi (Kuva 5). Alueen reunoilla todennäköisesti pesivät kosteiden niittyjen lajit viitakerttunen (kaksi paria) ja pensaskerttu (kaksi paria). Alueella havaittiin toukokuun puolessavälissä kuusi nuorta sinisorsaa. Lisäksi alueella vierailivat pajulintu, lehtokerttu, mustapääkerttu, pikkuvarpunen, punavarpunen, peippo, talitiainen ja mustarastas. Kosteikon ja sen itäpuolelle jäävän asuinalueen rajamailla todettiin sekä lehtokurpan että sarvipöllön poikue, pesäpaikka on todennäköisesti ollut lähellä.

Kuva 6. Avomaata kosteikon länsipuolella

Ryydynojan kosteikon länsipuolella on avomaata, jolla on joitakin pensaikkoja ja länsiosissa myös nuoren puuston reunustamia lammikoita (Kuva 6). Avomaalla todennäköisesti pesivät kosteitten niittyjen lajit pensaskerttu (kaksi paria) ja viitakerttunen (yksi pari), sekä pensaikkoisten avomaiden laji punavarpunen (yksi pari). Pensassirkkalinnun kuultiin laulavan kerran, kesäkuun puolessavälissä. Lisäksi alueella havaittiin mustapääkerttua, tikliä, sekä selvityksen ainoat havainnot kivitaskusta, västäräkistä ja pikkutyllistä. Turvelammen reunalla tehtiin yksi havainto harvinaistuneesta pajusirkusta. Alueella havaittiin lisäksi fasaani, varis sekä pieniä ylilentäviä kottaraisparvia.

Kuva 7. Kolopuu pienessä koivumetsässä

Kosteikon kaakkoisreunassa on pieni koivumetsä (Kuva 7). Alueella pesivät satakieli, mustarastas, pajulintu, talitiainen ja pikkuarpunen. Todennäköisesti myös mustapääkertulla ja räkättirastaalla oli alueella reviiri. Metsässä havaittiin myös keltasirkku ja viitakerttunen. Metsässä oli kolme kolokoivua, joista yksi toimikin talitiaisen pesänä, ja toisessa todennäköisesti pesi pikkuarpunen.

Kuva 8. Isosuonpuiston lampi

Isosuonpuistossa on n. 0,3 ha kokoinen lampi, jota reunustaa kauttaaltaan tiheä ruovikko (Kuva 8). Lammella havaittiin nokikanan nelipäinen poikue. Erään ohikulkijan mukaan nokikanoja olisi ollut kaksikin paria, mutta tätä ei saatu selvityksessä todettua. Rantaruovikossa havaittiin ainakin yksi ruokokertunen, pensaskerttu ja pajusirkku. Ruokokerttusella oli alueella todennäköisesti reviiri, sillä se havaittiin kaikilla kartoituskerroilla. Lisäksi rantaruovikossa ruokaili muun muassa varpusia, talitiaisia ja sinitiaisia. Myös yksi naurulokki oli kahtena aamuna paikalla, mutta ei pesinyt lammella. Pajupensaikoista havaittiin harakan vanha pesä.

5.2 Huomionarvoiset lintulajit

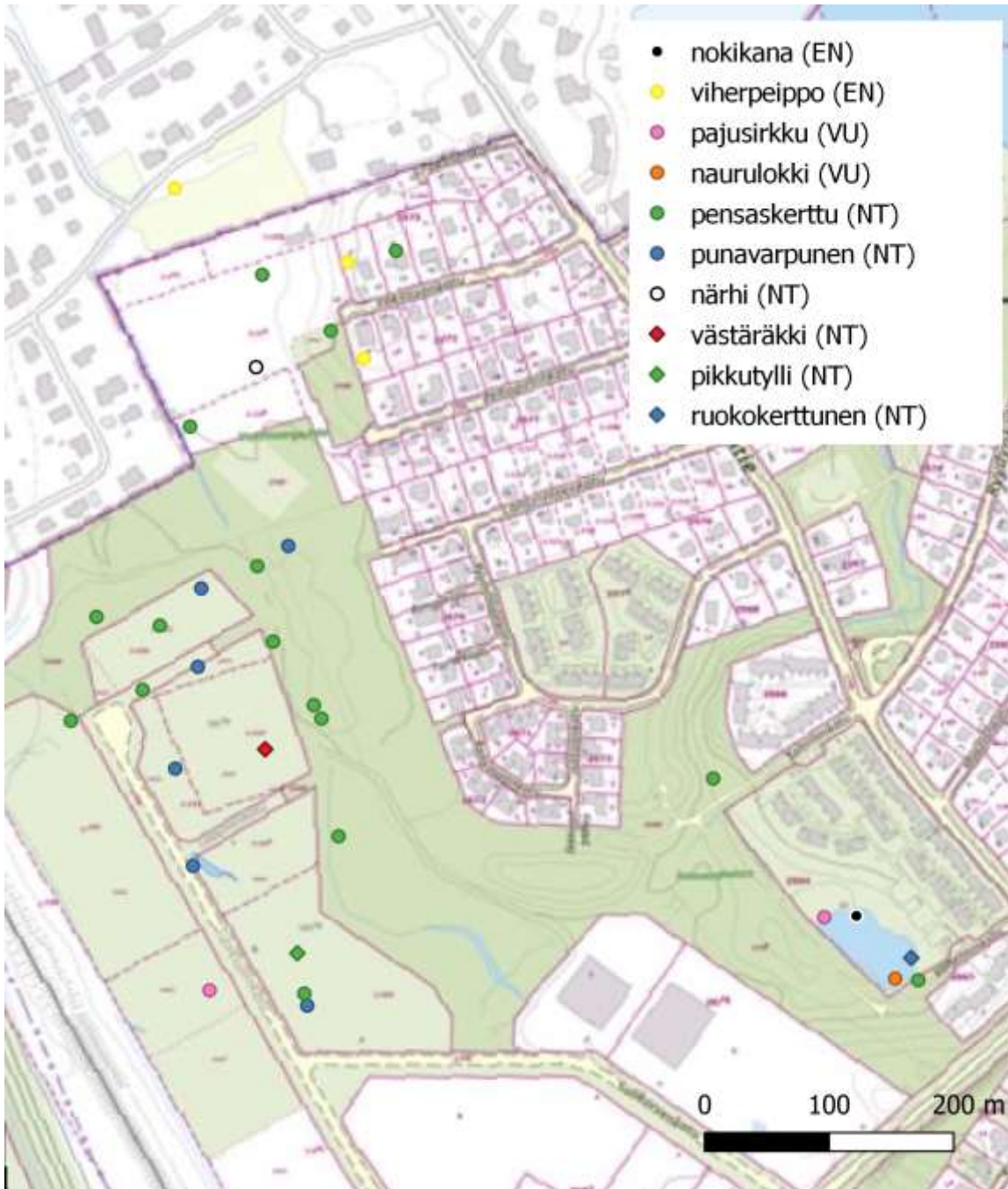
Selvitysalueella havaittiin neljä vuoden 2019 uhanalaisuusluokituksessa (Hyvärinen ym. 2019) uhanalaiseksi luokiteltua lajia: nokikana (EN), viherpeippo (EN), pajusirkku (VU) ja naurulokki (VU). Näistä selvitysalueella pesi varmasti nokikana Isosuonpuiston lammella. Viherpeippo pesi todennäköisesti Vakosuonpuiston rajalla, Vakosuonkadun pään puustossa. Pajusirkku havaittiin vain kerran sekä Isosuonpuiston lammen reunalla että avomaan

turvelampien reunalla. Naurulokki havaittiin kahtena aamuna Isosuonpuiston lammella, mutta se ei ollut pesivä.

Selvitysalueella havaittuja silmälläpidettäviä lajeja olivat Vakosuonpuistossa pensaskerttu, joka todennäköisesti pesi alueella, ja närhi, joka havaittiin alueella kerran toukokuun lopussa. Myös Isosuonpuistossa ja Isosuonpuiston lammen reunalla havaittiin pensaskerttu, mutta pesintää ei voitu siellä varmistaa. Avomaalla ja kosteikolla pensaskertulla oli todennäköisesti kolme reviiriä. Avomaalla ja kosteikolla havaittiin silmälläpidettävistä lajeista myös useita punavarpusia, joista voitiin määrittää yksi varma reviiri. Silmälläpidettävät västäräkki, pikkutylli ja pajusirkku havaittiin alueella vain kerran. Silmälläpidettävien ja uhanalaisten lajien havaintopaikat on esitetty kartalla kuvassa 9.

Syyt useimpien selvitysalueella esiintyvien uhanalaisten tai silmälläpidettävien lintulajien harvinaistumiseen ovat tuntemattomia, tai johtuvat muutoksista Suomen ulkopuolella. Viherpeipon kohdalla syynä on ollut alkueläimen aiheuttaman taudin leviäminen, ja naurulokilla muun muassa häirintä. Vain pikkutyllin ja pajusirkun kohdalla harvinaistumisen taustalla ovat olleet elinympäristön muuttuminen, kuten avoimien alueiden umpeenkasvu ja kosteiden alueiden ojitus. Myös naurulokin harvinaistumiseen ovat osittain vaikuttaneet peltomaiden muutokset. Näistä lajeista yhdenkään ei todettu pesivän alueella.

EU:n lintudirektiivin liitteen I lajeja tai Suomen kansainvälisiä vastuulajeja ei alueella havaittu. Pirkanmaan vastuulajeista havaittiin nokikana. Nokikana on luokiteltu Pirkanmaan vastuulajiksi siksi, että se on erittäin uhanalainen laji (EN) jonka Suomen pesimäkannasta merkittävä osa (n. 16 %) on Pirkanmaalla (Kontula ym. 2021).

Kuva 9. Uhanalaisten ja silmälläpidettävien lajien havaintopaikat

5.3 Linnustollisesti arvokkaat alueet

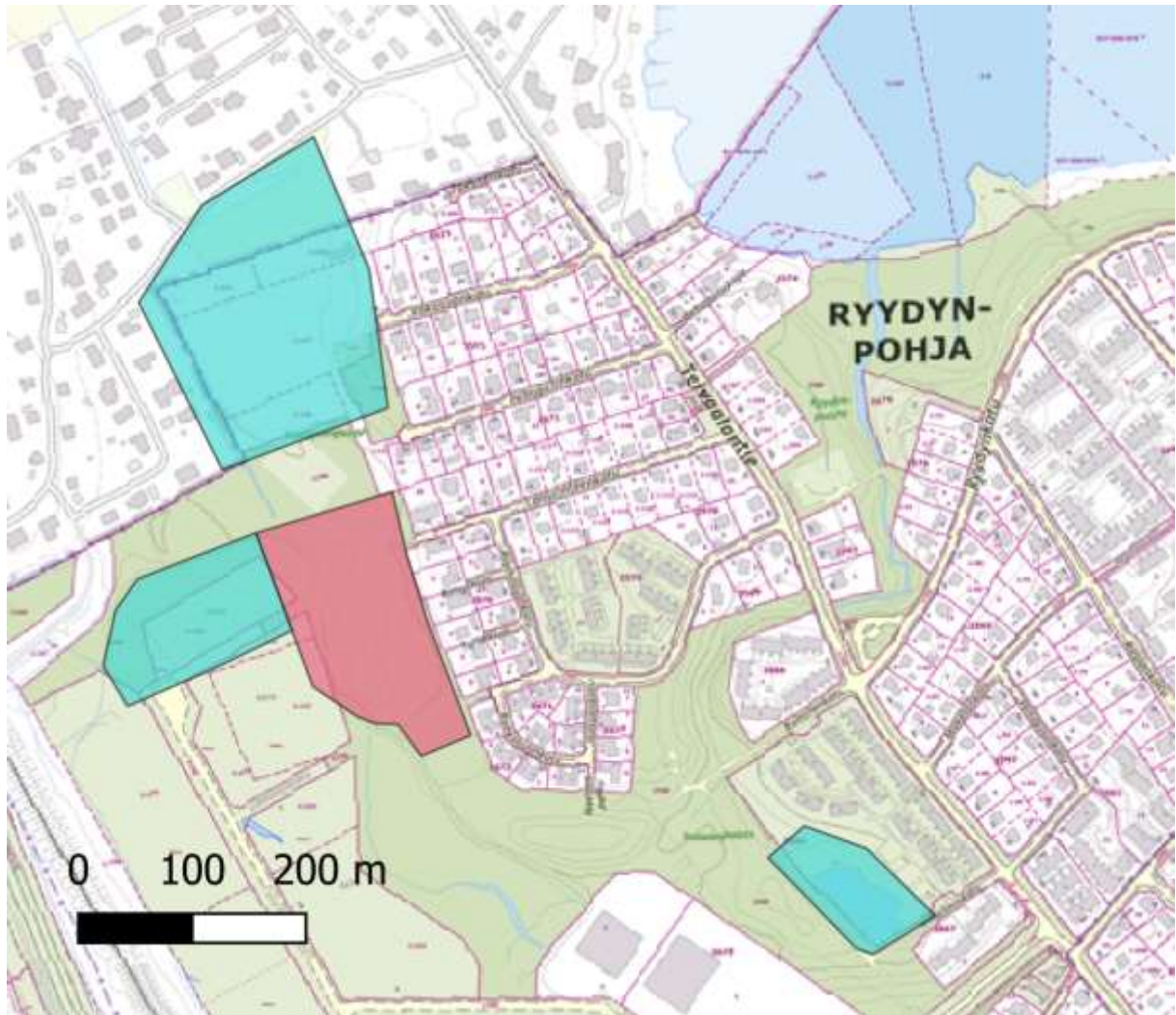
Selvitysalueella ei ole kansainvälisesti, kansallisesti tai maakunnallisesti arvokkaiksi arvioituja lintualueita. Selvitysalueella ei myöskään ole puhtaasti luonnontilaisia alueita. Tästä huolimatta siitä voidaan rajata alueita, joilla esiintyi huomionarvoisia lintulajeja, tai muutoin monipuolista lajistoa, ja jotka voivat vahvistaa luonnon monimuotoisuutta paikallisemmalla tasolla. Varsinkin kosteikko ja sitä reunustava metsikkö olivat kartoitusaikaan linnustoltaan monipuolisia.

Valtaosalla selvitysalueen harvinaistuneista lintulajeista ensisijaiset elinympäristöt ovat tuoreita ja kosteita niittyjä. Tätä silmällä pitäen Ryydynojan kosteikko ja myös Vakosuonpuisto ovat selvitysalueen linnustollisesti arvokkaimpia alueita. Molemmilla alueilla on myös alueellista merkitystä yölaulajien elinympäristönä.

Toisaalta myös avomaalla kosteikon länsipuolella pesi huomionarvoisia lajeja, ja siellä havaittiin yölaulajat viitakerkkunen ja pensassirkkalintu. Avomaa-alueella tehtiin vain yksittäisiä havaintoja västäräkistä, kivitaskusta, pajusirkusta ja pikkutylistä, mutta Tiira-tietokannan havaintojen perusteella niitä esiintyy alueella säännöllisesti, ja pikkutyllillä on havaittu pesintäänkin viittaavaa toimintaa. Esimerkiksi pajusirkkua alueelle todennäköisesti houkuttelevat turvelampien rantatiheiköt, ja pikkutylliä varikon ja täyttömaa-alueen lähes kasvittomat aukeat.

Vakosuonpuiston lammella havaittiin nokikanan poikue. Nokikana on havaittu pesimässä samalla alueella myös vuosina 2014-2016 ja vuonna 2020. Alue vaikuttaa siis soveltuvan hyvin rehevillä järvillä viihtyvälle nokikanalle, ja se olisikin hyvä säilyttää yhtä ruovikkoisena kuin se nykytilassa on.

Alueen linnustollisesti arvokkaimmat alueet on esitetty kartalla kuvassa 10.

Kuva 10. Linnustollisesti arvokkaimmat alueet kartalla kuvattuna. Punaisella on kuvattu monipuolisimmat alueet (kosteikko ja reunametsä), sinisellä muut arvokkaat lintualueet (Vakosuonpuisto, Isosuonpuiston lammikko, avomaan pohjoisosat).

6 Johtopäätökset

Selvitysalueella havaittiin pääasiassa kulttuuriympäristöille ja kaupunkimetsille tyypillistä lajistoa. Huomionarvoisista lajeista alueella todennäköisesti pesivät nokikana, viherpeippo, pensaskerttu, punavarpunen ja ruokokerttunen. Etenkin pensaskerttua esiintyy alueella runsaasti. Koska näiden lajien harvinaistuminen ei johdu soveltuvien elinympäristöjen vähäisyydestä, alueiden säilyttämisellä tuskin on suurta vaikutusta populaatioiden alueelliseen säilymiseen. Tästä huolimatta arvokkaimpien lintualueiden säilyttäminen on luonnon monimuotoisuuden kannalta suositeltavaa. Laajan avomaa-alueen pieneneminen todennäköisesti heikentää sen toimivuutta vierailleville ruokailijoille ja muuton aikana pysähtyville lajeille, kuten pääskyille, haukoille ja taivaanvuohelle. Esimerkiksi kosteikon,

reunametsiköiden ja rantatiheikköjen säilyttäminen voi kuitenkin tarjota jatkossakin elinympäristöjä alueella pesiville lajeille. Myös Isosuonpuiston lampi suositellaan säilytettäväksi nykyisellään, sillä se tarjoaa lisääntymisympäristön erittäin uhanalaiselle Pirkanmaan vastuulajille nokikanalle. Rakentamisvaiheessa on otettava huomioon lintujen pesimärauha. Puidenkaato ja heiniköiden leikkaaminen on tehtävä lintujen pesimäajan ulkopuolella, 1.8. – 31-3 välisenä aikana. Suositeltavaa olisi välttää puiden kaatoa ja heiniköiden leikkaamista elokuun loppuun saakka.

7 Viittaukset

Hyvärinen E., Juslén A., Kemppainen E., Uddström A. & Liukko U.M. 2019: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus.

Kontula T., Raunio A., Lehikoinen A., Heilala T., Kolu S., Liukko U-M, Rytteri T. & Teeriaho J. 2021: Pirkanmaan uhanalaiset lajit ja luontotyypit. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 20 / 2021.

Korte K. 2014: Ryydynpohjan Vakosuon asemakaava-alueen nro. 8540 luontoarvoista. ID 1172119.

Pirkanmaan lintutieteellinen yhdistys ry. 2014: Pirkanmaan tärkeät lintualueet – Loppuraportti MAALI-hankkeesta.

8 Liitteet

Liite 1: Selvityksessä havaitut lintulajit

Lajinimi	Tieteellinen nimi	Lajinimi	Tieteellinen nimi
viitakerttunen	<i>Acrocephalus dumetorum</i>	närhi	<i>Garrulus glandarius</i>
ruokokerttunen	<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	pensassirkkalintu	<i>Locustella naevia</i>
sinisorsa	<i>Anas platyrhynchos</i>	satakieli	<i>Luscinia luscinia</i>
sarvipöllö	<i>Asio otus</i>	västäräkki	<i>Motacilla alba</i>
tikli	<i>Carduelis carduelis</i>	kivitasku	<i>Oenanthe oenanthe</i>
punavarpuen	<i>Carpodacus erythrinus</i>	talitiainen	<i>Parus major</i>
pikkutylli	<i>Charadrius dubius</i>	pikkuvarpuen	<i>Passer montanus</i>
viherpeippo	<i>Chloris chloris</i>	pajulintu	<i>Phylloscopus trochilus</i>
naurulokki	<i>Chroicocephalus ridibundus</i>	pensaskerttu	<i>Sylvia communis</i>
sepelkyyhky	<i>Columba palumbus</i>	pajusirkku	<i>Schoeniclus schoeniclus</i>
sinitiainen	<i>Cyanistes caeruleus</i>	lehtokurppa	<i>Scolopax rusticola</i>
pikkutikka	<i>Dendrocopos minor</i>	mustapääkerttu	<i>Sylvia atricapilla</i>
keltasirkku	<i>Emberiza citrinella</i>	lehtokerttu	<i>Sylvia borin</i>
punarinta	<i>Erithacus rubecula</i>	punakylkirastas	<i>Turdus iliacus</i>
kirjosieppo	<i>Ficedula hypoleuca</i>	mustarastas	<i>Turdus merula</i>
peippo	<i>Fringilla coelebs</i>	räkättirastas	<i>Turdus pilaris</i>
nokikana	<i>Fulica atra</i>		

Liite 2: Tiira-havaintoaineiston lintulajit

Laji	Havaintovuosi	Havaintojen lkm	Uhanalaisuusluokitus	EU:n lintudirektiivin I-liitteen laji
ampuhaukka	2016, 2018	2		x
fasaani	2015, 2018	5		
haarapääsky	2014-2018	8	VU	
harakka	2014-2015	2	NT	
harmaahaikara	2016-2018	3		
harmaalokki	2014-2015	6	VU	
harmaapäätikka	2018	1		x
harmaasieppo	2015, 2017	2		
hemppo	2012-2020	14		
hernekerttu	2017-2020	6		
hiirihaukka	2015	1	VU	
hippiäinen	2014	1		
hömötiainen	2014-2019	5	EN	
isokoskelo	2014-2018	5	NT	
isolepinkäinen	2014-2018	18		
jänkäkurppa	2013-2017	4		
järripeippo	2015, 2017	2	NT	
kalalokki	2015	1		

kanadanhanhi	2015-2016	2		
kanahaukka	2014-2018	21	NT	
kangaskiuru	2017	2	NT	x
kashmirinuunilintu	2014	1		
kaulushaikara	2020	1		x
keltasirkku	2015-2018	9		
keltavästäräkki	2015-2019	5		
kesykyyhky	2014-2017	7		
kirjosieppo	2016, 2018	2		
kiuru	2012-2018	3	NT	
kivitasku	2013-2019	34		
korppi	2015-2021	4		
kottarainen	2014-2015	2		
käpytikka	2014-2016	11		
kulorastas	2018	1		
kurki	2012-2018	8		x
kuusitiainen	2020	1		
lapasorsa	2015	2		
lapinkirvinen	2017	1	EN	
laulujoutsen	2014, 2016	4		x
laulurastas	2013-2019	10		
lehtokerttu	2018	2		
lehtokurppa	2018-2019	2		
leppälintu	2013-2018	7		
liro	2014-2021	4	NT	x
luhtakerrtunen	2017, 2018	4		
maakotka	2015	1	VU	x
meriharakka	2015	1		
merikotka	2015	1		x
merilokki	2015	1	VU	
merimetso	2018	1		
metsähanhi	2020	1		
metsäkirvinen	2018, 2020	3		
metsäviklo	2016-2017	4		
mustaleppälintu	2015	1	NT	
mustapääkerttu	2018	2		
mustarastas	2013-2017	15		
mustavaris	2017	1		
naakka	2014-2016	4		
naurulokki	2017	1	VU	
niittykirvinen	2013-2020	38		
nokikana	2014-2016	3	EN	
nokkavarpunen	2016	1		
närhi	2014-2019	6	NT	
nuolihaukka	2015-2018	3		
pajulintu	2015-2020	10		
pajusirkku	2015-2020	16	VU	
palokärki	2014-2017	49		x
peippo	2014-2021	4		
pensaskerttu	2015-2021	7	NT	
pensassirkkalintu	2017, 2019	5		
pensastasku	2014-2017	4	VU	
peukaloinen	2014-2017	23		
pähkinähakki	2014-2018	6		
piekana	2015	1	EN	
pikkukäpylintu	2014, 2020	3		

pikkulepinkäinen	2015-2018	4		x
pikkutikka	2014-2016	3		
pikkutylli	2012-2020	24	NT	
pikkuarvonen	2014	1		
pohjantikka	2014-2016	26		x
pulmunen	2015, 2018	3	VU	
punakylkirastas	2013-2017	8		
punarinta	2013-2020	30		
punasotka	2020	1	CR	
punatulkku	2014-2016	7		
punavarvonen	2016-2019	3	NT	
puukiipijä	2014-2015	5		
pyrstötiainen	2014-2018	13		
rautiainen	2013-2020	22		
räkättirastas	2013-2018	26		
ruokokerttunen	2019	1	NT	
ruskosuohaukka	2020	1		x
räystäspääsky	2015-2018	3	EN	
satakieli	2015-2019	7		
sepelkyyhky	2014-2018	5		
sepelrastas	2017	2	VU	
silkkuiikku	2017	2	NT	
sinirinta	2017-2020	4		x
sinisorsa	2014-2018	5		
sinitiainen	2013-2016	7		
sirittäjä	2019	1		
sääksi	2017	1		x
taigarautiainen	2016	1		
taivaanvuohi	2015-2021	8	NT	
talitiainen	2014-2016	5		
tavi	2015-2019	3		
taviokuurna	2019	1		
telkkä	2015, 2016	2		
tervapääsky	2015, 2018	2	EN	
tikli	2012-2021	61		
tilhi	2015-2018	19		
tiltalti	2014-2020	30		
tundrametsähanhi	2012	1	EN	
tundraurpiainen	2015-2018	7		
tunturikiuru	2017	1	CR	
tuulihaukka	2015-2018	7		
töyhtöhyppä	2015, 2018	3		
tylli	2015, 2017	2		
urpiainen	2013-2020	42		
valkuposkihanhi	2016, 2020	2		x
valkoselkätikka	2015-2016	9	VU	x
valkoviklo	2016-2017	2	NT	
varis	2014-2017	5		
varpushaukka	2013-2021	19		
viherpeippo	2014-2015	4	EN	
vihervarvonen	2014-2016	5		
viirupöllö	2015	2		x
viitakerttunen	2015-2019	15		
västäräkki	2012-2018	11	NT	